

Obveznost izstavitve računov za zdravstvene storitve **Pojasnilo FURS, št. 4230-193/2017-2, z dne 10. 4. 2017**

V zvezi z vprašanjem, ali je treba izstaviti račun pacientu za zdravstveno storitev, čeprav storitve ne plača pacient sam, pojasnjujemo:

Izvajalec zdravstvene storitve mora naročniku storitve – pacientu izdati račun za opravljeno storitev, ne glede na to, kdo je plačnik teh storitev in kdaj jo plača.

V skladu s 5. členom Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11 – UPB3, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14 in 90/15) je davčni zavezanec vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katerokoli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti. Za davčnega zavezanca velja, da je dolžan izdajati račune skladno z 80.a do 84.a členom ZDDV-1 in 136. do 146. členom Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16 in 86/16).

Skladno z 81. členom ZDDV-1 mora vsak davčni zavezanec zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev, in sicer za vsako obdavčeno ali oproščeno dobavo in ne glede na to, kdo je plačnik (kupec ali tretja oseba). ZDDV-1 določa obvezne podatke na računu, ki jih izdajo davčni zavezanci, identificirani za namene DDV (82. in 83. člen ZDDV-1). Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga in storitev, za katero je predpisana oprostitev plačila DDV, se mora na računu sklicevati na veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES (v nadaljevanju Direktive o DDV) ali ustrezní člen ZDDV-1 ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV. Vsebina računov, ki jih izdajo davčni zavezanci, ki niso identificirani za namene DDV – mali davčni zavezanci, je predpisana v 141. členu pravilnika.

Naročnik zdravstvenih storitev je pacient. Iz računovodskih predpisov izhaja, da je treba računovodske izkaze sestavljati na podlagi računovodenja, ki je zasnovano na temeljnih poslovnih dogodkih. Pri takšnem računovodenju se poslovni dogodki pripoznajo, ko se pojavijo, in ne šele ob plačilu. O njih se poroča v računovodskih izkazih obdobja, na katero se nanašajo. Na tej podlagi je treba vsak poslovni dogodek, ki se je zgodil, v poslovnih knjigah ustrezno evidentirati. Poslovni dogodek je zdravstvena storitev, opravljena pacientu.

Glede na navedeno mora izvajalec zdravstvene storitve pacientu, kateremu je bila storitev opravljena, izdati račun za opravljeno storitev, ne glede na to, kdo je plačnik teh storitev in kdaj jo plača. Račun mora izdati za celotno opravljeno storitev, in sicer ne glede na to, ali storitev v celoti krije zavarovalnica ali storitev deloma plača zavarovalnica, deloma pa pacient sam ali pa pacient v celoti plača storitev sam.

To nadalje pomeni, da računi, ki jih izvajalec zdravstvene storitve izda ZZZS, pri čemer ZZZS ni naročnik opravljenih zdravstvenih storitev, ampak zgolj plačnik za opravljeno storitev pacientu, niso izdani za namene DDV, zato se teh računov ne evidentira v davčne evidence.

Cene zdravstvenih programov in storitev se izračunavajo na podlagi kalkulativnih elementov (plače, materialni stroški, amortizacija, drugi prejemki zaposlenih po kolektivnih pogodbah, zakonsko predpisane obveznosti izvajalcev programov). Pri tem razlikujejo med akontativnimi cenami, ki se med letom spreminjajo in veljajo vnaprej in obračunskimi cenami. ZZZS po izteku tromesečja oziroma obračunskega obdobja izvede obdobjni obračun, kjer upošteva cene, izračunane po zadnjih veljavnih izhodiščih. To pomeni, da se te cene lahko razlikujejo od akontativnih cen v tem obdobju. Cene, oblikovane v Splošnem dogovoru in določene s pogodbo med izvajalci in Zavodom, se uporabljajo tudi za izračun doplačil zavarovanim osebam, za nezavarovane osebe in ostale osebe, za katere se stroški zdravljenja krijejo iz državnega proračuna ter za obračun storitev med izvajalci, ki imajo sklenjeno pogodbo z ZZZS.

Glede na navedeno mora biti cena za vsako zdravstveno storitev določena, tudi če je samo akontativna. Izvajalec zdravstvenih storitev na računu navede ceno, ki je razpoložljiva v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka, torej ko je storitev pacientu opravljena.